

Udtalelser før. Jeg havde oprigtig talt heller ikke ventet, at en saadan Udtalelse skulde være kommen netop fra det ærede Medlem, ihvorvel jeg havde ventet, at den ellers kunde være kommen fra hans Partifællers Side her i Salen. De Udtalelser, der ere fremkomne fra denne Retning, ligesom nu det ærede Medlems Udtalelser vidne om, at de ikke have noget virkelig sundt og sandt Kendskab til den Maade, hvorpaa det religiøse Liv har udviklet sig paa Vestkysten. De have ingen Forstaaelse deraf og ikke noget rigtigt Kendskab dertil, det er Gøglebilleder, man har stillet op, som slet ikke stemme med Virkeligheden. Som en af vore Digtere har sagt, er det kun Skalkeskjul for Angreb, der rettes, ikke paa denne specielle lutherske Retning, men paa det almindelige Kristentliv i Landet, og jeg tror, at hvis det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds virkelig kendte Forholdene af personlig Erfaring, vilde han ikke have udtalt sig, som han gjorde nu til Slutningen.

Førmanden (Sofus Høgsbro): Folketingsmanden for Sorø Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Zahle: Da Loven af 1884 blev vedtagen, fik den den Form, som den har, fordi den skulde etablere en foreløbig Tilstand, under hvilken de bestaaende Privilegier kunde udløbe, og det var fra alle Sider Forudsætningen, at det var Regeringens Pligt, naar Tiden, da Lovens udløb nærmede sig, at fremkomme med Forslag til en ny Ordning, og at det var Forudsætningen fra alle Sider, har ogsaa den ærede daværende Kultusminister i Gaar udtalt her i Salen. Naar saa den nuværende Justitsminister skyder sig ind under, at der ikke staar noget udtrykkeligt om denne Pligt i Loven, og han derfor ikke kan erkende at have en saadan, saa er der Folk, der skulle bindes ved udtrykkelige Ord, men der er ogsaa andre Mennesker, der føle sig bundne ved Forudsætninger, og de sidste ere maaske ikke daarligere end de første. Vi have heldigvis faaet at vide, hvad den ærede Justitsminister vil gøre for sit Vedkommende, hvis vi ikke faa nogen Lov. Saa vil han forvalte videre paa den bestaaende Tilstand, og det er han jo ogsaa nødt til. Naar vi ingen Lov faa, maa han forvalte videre paa den bestaaende Tilstand. Men jeg forstod tillige den ærede Ministers Udtalelser saaledes, at han egentlig ønskede, at det skulde

blive saaledes, og at det var hans Motiv til ikke at forelægge et nyt Lovforslag. Men saa er den ærede Minister vist ogsaa det eneste Menneske i Landet, der ønsker at opretholde denne Tilstand udover den 1ste Januar 1900. Jeg tror ikke, at der er noget som helst Parti i Rigsdagen, hverken i dette eller det andet Ting, der vil give dette sin Tilslutning. Maa jeg til sidst komplimentere den ærede Justitsminister, fordi han antydede, at han vilde benytte de af mig i Dag fremdragne Oplysninger til personlig Forfølgelse mod de Folk, som i Provinserne drive deres Erhverv under uheldige Vilkaar paa Grund af de uheldige lovlige Tilstande. Det staar den ærede Justitsminister frit for at iværksætte en saadan Forfølgelse, men det har ikke været min Hensigt at give Stødet dertil.

Justitsministeren (Rump): Til den ærede sidste Taler skal jeg udtale, at jeg ikke agter at indlade mig paa Forfølgelse, men naar der klages over en ulovlig Tilstand og tilmed med Navns Nævnelser, gad jeg vide, hvad jeg skulde gøre andet end nærmere undersøge Forholdene. Det ærede Medlem spurgte, da han første Gang havde Ordet, om mit Standpunkt. Det svarede jeg ham ikke paa, og det ærede Medlem har i øvrigt heller ingen Ret til at opstille Slutninger ud over mine Udtalelser om mit Standpunkt; hvad jeg har udtalt, skal ikke kunne give nogen Grund til at slutte i den ene eller den anden Retning. Jeg har gjort, hvad der var det ene fornødne; andet vilde have været unyttigt paa nærværende Tidspunkt. Naar jeg har et Lovforslag for mig som det her foreliggende, hvilket jeg anser for i hele sin Hovedtendens at være forfejlet, er der virkelig ingen Grund for mig til at udtale mig videre end at søge at paavise, hvori det fejlagtige ligger, idet jeg til Oplysninger derom har henvist til forskellige Ordninger andre Steder. Først naar der maatte foreligge et rimeligt og fornuftigt Forslag, faar jeg Lejlighed til at udtale mig derom. Jeg er ikke forpligtet til, naar jeg ikke selv finder mig foranlediget til at stille Forslag — blot fordi man opstiller et Forslag, som man egentlig kun behøver 3 Minutter til at lave, idet det er det samme Forslag, som blev stillet for 10 Aar siden — at efterkomme Forlangendet om, at jeg ikke blot straks skal tage Standpunkt til Forslaget, men tillige sætte mig ind i selve Sagen og anstille Betragtninger over, hvad